

A Kéziszerszámárgyárban is fontos feladat a technológiai fegyelem következetes megtartása

A technológiai előírás megszabja a gyártás menetét, a műveletek végzésének gazdaságos, minőségileg jó módját. Ha a gyártási előírásban rögzítettéktől eltérünk — ha megsértjük a technológiai fegyelmet —, akkor ebből az is következik, hogy minőségileg kevésbé megfelelő árúk kerülnek forgalomba. De

a technológiai fegyelem megsértése növeli az önköltséget és károsan befolyásolja a termelékenységet is.

A gyártási fegyelem laza kezelése miatt hatalmas összegek mennek kárba rövid idő alatt és ez mind a közönségnek, mind az egyéneknek a kára.

A Szegedi Kéziszerszámárgyárban is van teendő a technológiai fegyelem következetes megtartásáért. Megtörtént, a metszőollók készítésénél is, hogy a dolgozók nem a technológiai előírásnak megfelelően végezték a munkájukat. Egyes fontos műveleteket is elhagytak. Közben — helyesen — a metszőollók gyártásánál újításokat is alkalmaztak, de valahogyan, ahogy mondani szokták, „suba alatt”.

Az egyes fontos műveletek elhagyása káros volt és a minőség romlásához vezetett. A metszőollók gyártási eljárását — figyelembe véve az újításokat a kidolgozásnál — újra rögzíteni kellett.

A múlt hónapban a Budapesti Forgácsoló Gyar kifogásolta a Szegedi Kéziszerszámárgyárból a gyermekjátékokhoz szállított csavarhúzókat, vésőket, harapógombok minőségét. Miért történt ez? Azért, mert nem volt megtartva a technológiai előírás. A játék-harapógóknál a felületi finomság biztosításáért beiktattunk egy műveletet, hogy a kívánt minőséget ezzel is biztosítsuk. Ennek a műveletnek a végrehajtására nem sok gond volt fordítva és ennek nyomán jött az indokolt minőségi kifogásolás a budapesti gyárból. Baj az is, hogy előfordult: a gyártmányok előhajlításával kapcsolatos műveletekre vonatkozó előírás nem minden esetben tartják meg. Ez később okoz károkat.

A technológiai fegyelem megszüldésére legyen el-

sőrendű feladata üzemünk vezetőinek, munkásainak. Minden művezetőnek fel kell számolni azt a helytelen és kényelmes nézetet, hogy „nekem nincs szükségem gyártási előírásokra, tudom én a munkát anélkül is”. Nem szegyen, sőt erény, a jó munka alapja, ha egy művezető, vagy mester gyakran nézi a gyártási előírásokat.

Hiba, hogy üzemünkben a műszakiak, művezetők nem törődnek kellően a technológiai előírásokkal. Előfordul, hogy még a művezető sem ismeri az egyes gyártmányokra vonatkozó gyártási előírásokat. Feltétlenül fontos ennek a hibának a megszüntetése. Ehhez az is kell, hogy elsősorban a művezetők törődjenek a technológiai fegyelemmel, s ismerjék meg a munkásokat a gyártási eljárással, azok megtartásának jelentőségével. A tennivalók megkövetelik, hogy műszaki vezetőink, művezetőink, minőségi ellenőrök az eddigénél sok-

Karel Vlach zenekara szerepelt Szegeden

Hétfőn este az újszegedi szabadtéri színpadon a Cseh-szlovák rádióból és hanglemezekről is jólismert Karel Vlach zenekara és vokálgyűjtése szerepelt. A három órás műsort nagy közönség hallgatta végig. Az előadás végén Mison Gusztáv, az I. kerületi Tanács végrehajtó bizottságának elnöke rövid beszédben megköszönte Karel Vlachnak a szereplését, és úttörő virágcsokrokat nyújtottak át az együttessel. A közönség lelkes tapsal eléltte a cseh-szlovák-magyar barátságot.

— 150 ezer forintot költöttek az elmúlt fél évben az első kerületi óvodák, általános- és középiskolák épületeinek, tantermeinek felújítására, vízvezetékjeinek javítására. Különösen most a nyári időszakokban folynak az iskolákban, a tanuló-otthonokban a tatarozási és felújítási munkálatok: az Ifjú Gárdá fiúotthonban, a Madách utcai általános iskolában már be is fejeződtek.

Nagy Pál:

Fények a Visztulán...

ÜTJEGYZET

Búcsú Lengyelországtól

Lengyelországi látogatásom a tengerpart megtekintésével ért véget. Varsó, Lodz, Krakó, s a többi városok után Gdansk, Sopot és Gdynia megtekintésével véget ért lengyelországi körútam. Sopotban búcsúztam el a tengertől. Utolsó este hosszan elnéztem a szálloda ablakából a hatalmas vizet. Megindító érzés volt itt állni a hatalmas víz partján, Lengyelország egyik legszebb szállodája ablakából figyelni a tengert, a lüktető életet. Távolban a gdyniai kikötő előtt horgonyoztak a tenger napjainak ünnepén felvonult lengyel hajók, sok száz lámpák fényét többszörösen verte vissza a tenger vize. Csak néztem az óriási vizet, a rajta vibráló fényeket, úgy éreztem: nagy dolog van abban, ahogy a lengyel dolgozók mondják: a mi tengerünk... valóban az övék. Álltam a szálloda ablakánál és néztem a nappal halálát, az éjszaka születését, és Lengyelországra, az előttem elterülő hatalmas tengerre gondoltam. A Panna Vodna sétahajó kürtjének mély búsága zökkentett ki gondolataimból, fedélzetén zene szólt, énekeltek. Újabb kiránduló csoport a napi munka után esti pihenőre indult, a móló sárga zászlói egymás mellé tűzve, a gyenge szélben, mintha népeink kezével integettek volna: szerencsés utat, jó szórakozást.

Gyorsan elröppött az idő. Sok érdekes, szép napot vitt el, míg Lengyelországban jártam, élménydúsakat, örömtelieket, gyönyörűeket, mint a Balti-tenger azurkék tükré, és dolgoz munkásnapokat, mint amilyenek a lodzi textilgyárakban vannak. Elmondhatom, hogy minden óra, amelyet itt töltöttem, valami újat, frisset, fiatal érzetűt velem iparban, mezőgazdaságban, kultúrában, művészetben.

Mindaz, amit ebben az útjegyzetben leírtam, távolról sem merlík ki élményeim tárházát. Szegényes,

Éz ivóvíz már tartósan jónak bizonyult

Több hetes vizsgálat után a városi tanács egészségügyi osztálya közli Szeged dolgozóival, hogy már több napja tartósan jónak bizonyult Szegeden az ivóvíz. Eppen ezért, mivel a hasmenéses megbetegedés teljesen megszűnt, ma megkezdik a szódavíz gyártását is.

— Az I. kerületi Tanács közszéppolitikai tervében szereplő feladatokat egymásután valósítják meg. Nemrégén készült el Újszegeden a Kézdí, a Gyergyói és a Salgó utca sarkán az új kút-kifolyó. Valamennyi utcában a lakosság társadalmi munkával segítette a kút-kifolyó építését — különösen a Kézdí utca sarkán volt jelentős társadalmi munka: 53 százalékos megtakarítást értek el.

— Tizenöt néprádiót és négy darab nagy rádiót adtak már el eddig augusztus hónapban a Szegedi Kiskereskedelmi Vállalat 29-es árudájában.

„Nem tagadom, örülök az indiai akadémiai tagságnak...”

Abrahám Ambrus professzor nyilatkozata

Néhány nappal ezelőtt közölte a „Délmagyarország”, hogy dr. Abrahám Ambrus Kossuth-díjas egyetemi tanárt, a Szegedi Tudományegyetem Általános Állattani és Biológiai Intézetének igazgatóját az indiai The Academy of Zoology rendes tagjává választotta. Munkatársunk fölkereste a professort intézetében, aki ezzel kapcsolatban a következő nyilatkozatot tette:

— Az elmúlt télen levelet kaptam az indiai Agrából, az Academy of Zoology elnökétől, aki közölte velem, hogy az akadémia rendes tagjai közé kívánna választani. Az elnök leveléhez mellékelte az akadémia felhívását, amelyből megértettem, hogy itt egy nemzetközi szervezeti tudományos társaságról van szó, melynek vannak levelező tagjai, rendes tagjai és tiszteletbeli tagjai. Tagjai között vannak India legjobb zoológusai, továbbá a Szovjetunió, valamint Ausztria, Kína, Egyiptom, Anglia, Finnország, Franciaország, Németország, Irorszag, Itália, Japán, Dél-Afrika, Svédország, Svájc, Egyesült Államok, Jugoszlávia és még sok állam legismertebb szakemberei. Az akadémia tulajdonképpen olyan nemzetközi szervezet,

amelynek célja egyfelől az, hogy támogassa a zoológiai tudományok fejlődését és biztosítsa a kutatások eredményességét, másfelől pedig az, hogy előmozdítsa, táplálja és fejlessze a nemzetek közötti barátságot és testvériséget. Néhány nappal ezelőtt aztán megérkezett az akadémia elnökének, Beni Charan Mahendra professzornak a levele, amelyben bejelenti, hogy az akadémia vezetősége az akadémia rendes tagjai sorába választotta.

Arra a kérdésre, hogy miként érinti ez a választás, Abrahám Ambrus professzor a következőket mondotta:

— Nem tagadom: örülök az indiai akadémiai tagságnak, mert ebben és más hasonló nemzetközi mozzanatokban megbecsülést látok, és mert a nemzetközi tudományos kapcsolatokat magam is értékelem és éppen ezért igyekszem továbbfejleszteni.

A beszélgetés után Abrahám professzor bemutatta intézetét, amelyben főként összehasonlító idegészleletani kutatások folynak. Az intézetnek igen gazdag összehasonlító anatómiai gyűjteménye van. Könyvtárában egyebek közt tizenöt ezer ritkaság számba menő különnyomat, laboratóriumában pedig ti-

Korszerűsítik a mórakalmi malmot

Szokatlan dolog a falunkban hogy egy idő óta nem halljuk a malom zúgását, a motor puffogását. Nemrégén elhatároztam: meglátogatom a malom dolgozóit, megtudom, miért nem örölnék. Az üzem munkásai jökedvűen, mosolyogva választottak kérdéseimre. Azt mondták: „Készülnek az új eszterendőre”.

Nézzük meg hát miből is áll ez a készülődés. Stéfán András, a vállalat igazgatója végigvezet az üzemben. Először lemegyünk a gépházba. Itt találkozunk Mucsi Imre elvtárral, a vállalat gépészével, aki elmondja, hogy eddig a „Samu” (így becézik a malom főregedett szívó gázmotorját), hajította a gépet, most azonban az egész üzemet villamos meghajtásra szerelik át. Ennek sok tekintetben nagy előnye lesz majd. Először is a darálóberendezéseket teljesen különválasztják az őrlő üzemtől. Nem kell a darálóatógazdáknek háromszor-négyszer is eljőnniök a malomba a daráért, nem kell bosszankodniök amiatt, hogy még mindig nincs kész, mert a malom őrléssel van elfoglalva. A dolgozókra nézve egészségügyi szempontból is nagyjelentősége van a

malom villamosmeghajtásra való átszerelésének. A szívógázmotor eltávolításával megszünik a kátránykitermelés és az emberek egészségére ártalmas gázok keletkezése. A géptermet most már sokkal tisztábban lehet majd tartani.

Takács Jenő főmőrnár elmondja azt, hogy a malom berendezéseken is sokat korszerűsítenek, golyócsapágyazzák a főközlőműveket is. Az egyik régi típusú hengerek helyett egy új, modern hengereket szerelne be.

A malom raktárait is szépen kitisztították, fertőtlenítették, s már meg is töltötték új gabonával. Beszélgetésünk közben szó esett még a vándorcsoport dolgozóinak munkájáról is, akik a fogyasztók érdekében úgy határoztak most, hogy a csicsforgalom idején napi 8 óra helyett 12 órát dolgoznak.

A mórakalmi malom dolgozóit, mint láthatjuk, minden igyekezetükkel azon vannak most, hogy a helyi dolgozó parasztság jobb ellátását, a növekvő szükségletek teljes kielégítését biztosíthassák.

R. Molcsán Olga

— Kertészeti szakköri foglalkozás lesz ma este fél 8-kor az újszegedi November 7 Kultúrotthonban. „Védekező szerek készítése és felhasználása” címmel Piros István tanár tart előadást.

— Az MTH 600. Iparitanuló Intézet fiataljai szabad idejüket nem sajnálják a cséplés munkájának gyors befejezéséért folytatott küzdelemben. Az intézet 2338. számú gépe, a 10. és 12. munkacsapat vasárnap is kora reggeltől egészen a délutáni órákig, szünet nélkül cséplött. Munkájuknak meg is lett az eredménye. Ezen a napon terven felül több mint 75 mázsa gabonát tettek biztos helyre.

Aratóünnepséget rendeznek vasárnap a csorvai Kiss Imre TSZ-ben

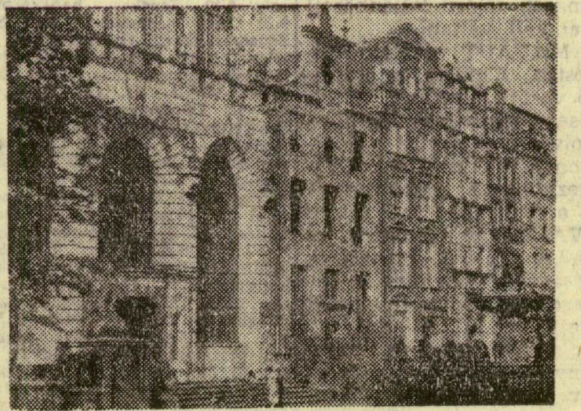
Hosszabb idő óta patronálja a csorvai Kiss Imre Termelőszövetkezetet a Szegedi Textilművek. Csorvát már évekkkel ezelőtt vilamosították, azonban a tsz központjába nem jutott el a villany — amint Császár Irén levelezőnk írja. Most azonban az elmúlt héten az üzemi patronálók elkészítették a villany belső vezetékét, amellyel 1500 forintot megtakarítottak a tsz-nek. A patronáló üzem már több esetben segítséget nyújtott, a szövetkezet gumikerekű kosóját már többször kijavít-

tották. De rendszeres segítséget nyújtanak a gazdaság irányításához és a tsz-tagok politikai neveléséhez is.

A munkások és dolgozó parasztok barátságát most a ránk következő vasárnapon aratóünnepség keretében ünneplik meg. Az aratóünnepély délután 2-kor kezdődik, amit közös ebéd, majd kultúrmasor követ. Reggelig tartó bál fejezi be az ünnepséget. A tsz-tagok meghívták a környékben lakó egyénilleg dolgozó parasztokat, valamint a patronáló üzem, a Szegedi Textilművek munkásait is az ünnepségre.

FÉNYEK A VISZTULÁN

amit ezúton át tudok adni olvasóimnak, csak töredék a Lengyelországból hozott emlékek gazdagsága mellett. Sokat, nagyon sokat lehetett volna még írni az új Varsóról, Nowa Hutáról, a megújított Gdanskról, Lodz városáról, bányákról, gyárakról, termelőszövetkezetekről és géppállomásokról. De azt hiszem, mások is, akik valaha jártak is Lengyelországban, magyarok és nem magyarok, értékes tapasztalatokkal tértek haza. De úgy hiszem, lengyelországi tapasztalatainkból egyben nem különbözik véleményünk: hogy nem egészen helyes Lengyelországot csak a számokon keresztül nézni, a terv teljesítés, a százalékain, az építések nagy ütemén keresztül. Erdekesek, nagyszerűek és jellemzőek ezek a számok, de teljes képet még sem adnak a

A megújított Gdansk nagymúltú ó-városának háza a régi szépségükben pompáznak

lengyel nép életéről. Látni és ismerni kell a lengyel emberek új életét, amely sokrétűen gazdag eseményekben dús és napról napra szebb lesz, amelyben megtalálják boldogságukat és életüknek értelmét munkások, parasztok, értelmiségiek egyaránt. Ilyen eredményeket csak olyan nép tud felmutatni, amely szabadon, a kommunista vezetésével dolgozik, s az ország gazdájává válik. A lengyel nép is az építő népek sorába tartozik, azokkal tart, akik békét akarnak — és meg is védik a békét.

A tengerparttól Varsóba repültünk. Ez a látogatás azonban csak búcsú látogatás volt csupán... Varsó! Milyen szép ez a város, s különösen este, mikor elcsendesül a nappali élet lüktető zaja, amikor a kultúrpalota rubin színű lámpái versenyre kelnek az utcai lámpák fényével. Szép, ismeri el önkénytelenül is az ember, s ezt azzal egészíti ki, ha repülőgéppel a város fölé emelkedik; gyönyörű. A város közepén, de az egész ország közepén is áthúzódik, összekötve az ország déli határát az északival, a hőmpölygő Visztula, a hosszú ezüst szalag, amelyen mintha egész mélységében keresztül hatolna a nap, és éjjel az építés, a gyárak, az új városok fényei. Végig a Visztula mentén az ország valamennyi községében, városában, a hegyek között, síkságon, vagy tengerparton, ahol egykor évszázados sötétség uralkodott, most a szocializmus fényével világítja meg a párt az ember útját. Három hétig gyönyörködtem a lengyel emberek művészetében, néztem gigászi méretű építkezéseiket, láttam lelkesedésüket, s önkénytelenül királyosodott ki gondolatom: nagy a párt, amely tanítja, neveli, vezeti és formálja a rendet és az embert, hogy elvégezhessék ezt a világot bámulatba ejtő munkát, hazájuk nagy feladatait.

V E G E.

ÜTJEGYZET

42